

Novine prihajajo vsako nedelo. Cenapriskupnom naslovi 25 Din, na posamezni naslov 30 D., M., List na skupni naslov 10 D, na posameznoga 15 D. Či se cela naročnina naprej plača do konca junja. Prek tega časa je naročnina za 5 D. večša. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 57 D., M. Lista 25 Din. Plača se v Črensovcih na upravnštvi, naročitev: Tiskarna Panonija M. Sobota.

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Priloga : M. List s kalendarom Srca Jezušovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25%, i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekotom cm² 1.50 D., v „Poslanom“ 2.50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806

Rokopisi se ne vračajo.

Iz oči v oči

Edno najbolje plemeniti čutenj v nas ludej je lubezen do lastivnoga naroda. Ta lubezen se kaže posebno v tom, da ljubimo svoj jezik in svojo zemlo, da ljubimo svojo preteklost in kulturo, štero smo ustvarili; z ednov rečjov, da ljubimo vse, ka je zraslo iz naroda v teki lejt. To lubezen, štera je edna najbolje močnij duhovnij sil v vsakšem poedinom človeki, je vsado v naša srca sam Bog. Krščanstvo pa davle toj naravnoj duhovnoj sili ešče večnostni fundament, vej je pa ravno krščanstvo tisto, štero narodnostno idejo vreja i jo oploja z močnimi verskimi nagibi. In ka vala za poedinoga človeka, vala, mora valati za nujno naravno organizacijo-poedincov, t. j. za narod, in to za vsakši narod.

Kak je z nami, gledoč na to pitanje? Ali je v našem ljudstvi kaj lubezni do svojega lastivnoga slovenskoga naroda, do svojega slovenskoga jezika i do svoje zemle? Nega ga, šteri bi mogo praviti, da v nas nega močne lubezni do vsega toga. Ar, šteri nas dobro pozna, mora brezi vsega pritrditi, da je ta lubezen naravnoč ogromna. Te svoje lubezni naš narod ne obeša na velki zvon, ar resnična prava lubezen je tiha. Pa se ešče zato li najdejo ljudje, šteri vupajo lüčati nam kamen v obraz.

Istina je, a škoda, da sta posebno dve reči jako kvarno vplivali na naše narodno čutenje. Nika se ne bojimo toga priznati; bila je ob prvim to neprijazna tühinska vzgoja i ob drugim, tüdi to vupamo povedati, sebičnost, štere je več ali menje v vsakšem človeki.

Tüdi vsakši pošteni tujerodec, pa naj bo to tüdi pripadnik vogrskoga naroda, mora priznati, či šče biti pravičen, da je bila vzgoja našega ljudstva, štero nam je dopuščala skoz stoletja državna politika translajtanske avstrijke državne polovice, milo povedano, tühinska i neprijazna. In či ešče k tomi dodenemo drugo dejstvo: sebični materijalizem, ki ga nega ravno najmenje v oni vrstaj, štere so kruto grešile že ponovno med našim ljudstvom, s tem da so njemi v oči vrgle narodnostno mlačnost, potem so zagvušno vsi ti kvarni momenti ne mogli ostati brez lagoji posledic. Gospoda okoli „Jutra“, „Domovine“ in „Učiteljskega tovariša“, štera se je že večkrat spravila na nas, naj prle pogled-

ne okoli sebe, da nemo prisiljeni mi, podvoriti s kislim blagom.

Či li, ka so v našem narodi senčne strani, liki je pa v njem tüdi telko zdravoga narodnoga čutenja, da si to štemo naravnoč v ponos. Posebno si pa štemo v ponos, da ide skoro vsa zasluga za to ravno cerkvi i njeni duhovščini. Düh obeh Küzmičov, Borovnjakov i Kardošov, Ivanocijov i vsej ešče živih katoličanskij in evangeličanskij duhovnikov nam je živo potrdilo toga. „Naprednost“ gospode okoli „Jutra“ et Co. pa je preplitva, da bi bila zmožna to razmiti.

Naša boleča rana.

Zadnje številke „Novin“, posebno štev. 16 namigavle na duševno nevarnost i zapuščenost naši delavcov, ki odidejo v Slavonijo ali pa na Belje. Tüdi „Slovenec“ je nejdugo nekaj maloga od toga pisao. Čüdno pa se mi vidi, zakaj se ne oglašijo tisti, ki poznajo bole, kakše življenje majo naši ljudje na sezonskom deli. Če bi to poznale vladne volilne osebe, če bi to znano bilo bar vsem tistim, šterim se srce stiska od bolečine, gda vidijo, kak krvavij eden član našega narodnoga tela, te bi znabiti tüdi vrastvo (zdravilo) prle dobili za to rano.

Pa do zdaj smo to rano zakrivali pred drugimi, kak da nas je sram pokazati gnili tao našega tela. Prežalostno je i skoro nemogoče opisati, kelko moralne, duševne škode trpijo naši delavci v tej krajaj. Na delo idejo z doma veseli, nazaj pridejo nekam spottiti, žalostni, bledikasti da se človeki smilijo. Pa ka se bomo čüdüvali tomi, vej so delali petek i svetek i skoro brez nočnoga počitka. Palir je vzeo menje delavcov, kak bi morao, zato tembole mantra tiste, štere ma v rokaj.

Ah, kak bridko si more naš delavec služiti svoj krühek! Zato je človeki žmetno pri srci, gda vidi, kak sploj nove trume naši ljudi odhajajo, zapuščajo svoj domači kraj. Vnogi izmed delavcov se bridko razjoče, gda zapušča svoje domače. Pa kaj, če druge pomoči nega! Žalostno je tüdi, da so tej delavci prepüşčeni sami sebi. Nišče ne ide ž njimi, ki bi je med žmetnim delom tolažo, ki bi je bodrio k vztrajnosti v krščanskem življenji. Vnogi izmed njij so žalostno tožili, kak strašno zapüşčeni so, gda so na deli. Po pet, šest mesecov so brez vsake duhovne tolažbe, brez tolažilne reči bože, štera bi njim dala novo moč v deli i je spomnila, da človek tüdi med delom lejko Bogi slüži. Malo majo prilike biti pri službi božoj, nemajo nikoga, ki bi njim delio tolažila sv. vere, da bi znali biti nej samo delavci za peneze, nego tüdi za svojo dühšo, da bi se očuvali poštene i znali odbijati zapeljivce. Sami sebi so prepüşčeni i živejo največkrat kak robi brezi vseh pravic.

Ešče dosta bole žalostno je pa tam, gde palirji nikaj ne, skrbijo za red in poštenost med delavci. So palirji, ki ravnajo z delavci, kak se

to ne spodobi. Delavce zbira po oštarijaj, gde se navadno malo napijejo, potem je nalaga na vozove i je odpela do bližnje postaje. Tam je spravijo vse vküp, ženske i moške v živinske vagone. Nikaj čüdnoga je nej, če delavci v takši okoliščinaj pozabijo, da so šče ljudje i kristjani. Kak živino je vozijo. Pamenet i skrben palir pa na vse pazi. Že naprej naprosi trezne moške, naj pazijo, da de povsedi red. Vnogi paler ostro opomni tiste, ki se spozabijo i to pomaga.

Nikaj bolše je nej, gda so delavci že na mesti, če je palir nej bogaboječij krščanski človek. Med delavstvom, ki že duga leta zahajja na sezonsko delo v Bačko i v Slavonijo, je ešče iz madžarskih časov ta grda navada, da se strašno blati vse, ka je poštenoga. Z zamazanim govorjenjom se napada poštenost mladenk; vnogi delavci i delavke, ki že več let hodijo na delo, so nedužnosti bole nevarni, kak najbolje čemerne kače.

I to se ponavlja den za dnevom, tjeden za tjednom. Naj pride med takšo tovaršijo poštena mladenka, pošten dečko, vej je to pravo čüdo bože, če ešče kaj poštenoga ostane.

Pa tüdi po noči nega povsodi reda. Ah, kelko nedužnij src se oskruni kelko poštenosti pokonča! Kelko cvetočij lic ovone, kelko düh se tam vmori. Potem pa sledi bridko žalüvanje i jokanje. Gde je pa pošten krščanski palir, tam je vese inači: On skrbi, da delavci med delom rajši spevlejo, či pa je kakši nespodoben guč, palir z ostrim opominom to prepove. Dober palir ma sploj svoje pomočnike, ki pazijo na red i poštenost med delavci, pa naj bo to po dnevi ali ponoči. Na žalost so takši palirji bole redki.

Ce se pomisli, kakšo duševno škodo majo naši delavci od sezonskoga dela, te vsakši spozna, da je tü potrebna pomoč. Potrebno pa je, da se što pobriga za to delavstvo. Zahteva naj se od palerov, naj bole skrbijo za red i poštenost med delavstvom. Mogoče bi voditeljje delavske zbornice i dobri palirji mogli posredovati i izprositi kakšega duhovnika, ki bi v sezonskoj dobi za delavce meo slüžbo božo? Pomoč je potrebna, ar to je naša najbolje krvaveča rana. Ž — —

Občni zbor krajevnoga odbora invalidov v Soboti

Zadnje nedelo v aprilu se je vršio občni zbor Udruženja Vojnih invalidov v Soboti. Udeležba je bila jako lepa tak s strani invalidov kak tüdi vdov po invalidaj. Iz obširnoga odborovnoga poročila se vidi, kak veliko delo je opravio odbor za svoje (člane) kotriže v preminočem leti. Samo različni prošenj za svoje kotriže, šteri so prosili za posojila pri „Vzajemni pomoči“ (6 procentne obresti), za ortopedske potrebsčine, za trafike, za izredne podpore, za slüžbe, za nadpreglede, za legitimacije, za zaostalo invalidnino itd., je bilo v preminočem leti odposlani 365 prošenj. Pri več slučajaj pa je tüdi odbor sam uspešno intervenirao. Dohodkov je bilo 6163 Din in izdatkov 5548

Din. Od 700 vpisani kotrig je notri plačalo le 365 kotrig članarino, ki znaša 1 Din mesečno. Netovariško je, ka povemo samo milo, či ništerni člani ne plačajo članarine, dobro, ki ga ponüja organizacija, bi pa vživali; to je resan ne lepo. Na drugoj strani si pa trbej zapomniti, ka bi odbor ešče lejko dosta več napravio, či bi imeo več dohodkov. 1 Din na mesec se že zato lejko da za tak hasnovito reč! Ka de notriplačüvanje olajšano, to je, ka de vsak član lejko plačao članarino pri domačoj pošti po položnici, je občni zbor skleno, ka naš odbor pristopi k poštnomi čekovnomi računaj v Ljubljani.

Občni zbor je tüdi soglasno izrekel zahvalo bivšemi narod. poslanci g. Iv. Jeriči, šteri je vsepovsedi podpirao in delao v hasek naši kotrig ali našega odbora. Po njegovom posredüvanji so bili rešeni vsi spisi tukajšnjih invalidov pri viš. inval. sodišči v Zagrebi. Imenüvani je nadalje izposlovao pri ministri za socialno politiko vnogo izdatni podpor v penezaj in orodji našim najbolje siromaškim kotrigam.

Izvoljen je bio povečini stari odbor. Za predsednika je bio pa izvoljeni požrtvovalni naš tovariš Bokalič.

Po poročili odposlanca osrednjega odbora v Ljubljani, šteri je podao občnomi zbor obširno poročilo od dela osrednjega odbora, je občni zbor sprijao dve važnivi resoluciji, šterivi se tičeta novoga invalidskoga zakona.

Pisma naši delavcov.

Dobili smo več pisem od naši ljudi, šteri so odišli na sezonsko delo v Nemčijo. Vsi nam pišejo, kak se veselijo „Novinam“, kak težko jih čakajo i kak draga njim je vsaka domača novica. Od več strani smo dobili pisanje, ali je mogoče dobiti slovensko knjigo, iz štere bi se mogli bar nikelko navčiti nemškoga jezika. Vsem tem davamo na znanje, ka takša knjiga je i to: Novak Pavel: Nemščina brez učitelja I. del: Nem. slovnica za samouke. Košta 8 Din. II. del: Slov.-nem. razgovori; košta 8 Din. Što jo žele kupiti, naj jo naroči naravnoč pri Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani, ali pa naj pošle uredništvi Novin za vsakšo knjigo in poštnino po 10 Din, pa mi že preskrbimo, ka knjigo kak najhitrej dobi. Prosimo pa vsakega, ka napiše točno svoj naslov, ka se kniga ne zgubi. — Onim pa, šteri so ešče so ešče doma pa se ešče pripravljajo na pot, pa priporočamo, ka si sami že doma knjigo kupijo pa jo vzemejo s sebov. Vsakšemi prav pride!

Od drugi pa smo sprijali znova prošnje, ali bi bilo mogoče dobiti kakše naše knjige za čtenje, posebno ženske si želejo lepoga domačoga čtenja. Vsem tem naznanjamo, ka smo se obrnoli na več mešt s prošnjov za knjige, pa či jih kaj dobimo, je radi pošlemo.

Podperajte

„NOVINE“!

NEDELA

(Po Vüzmi šesta. — Evang. sv. Janoša 15, 26—16, 4)

V tisti časaj, je pravo Jezuš svojim vučenikom: Gda pa pride Tolažnik, ki vam ga jaz pošljem od Oče, Duh istine, ki izhaja od Oče, bo on gučao od mene. Pa tudi vi te gučali, ar ste od začetka pri meni. To sem vam povedao, da se ne pohüjšate. Iz shodnic do vas vö tirali; pride celo vöra, gda bo vsakši, ki vas vmori, mislo, da služi Bogi. In to bodo napravili, ar so nej spoznali ne Oče ne mene. A to sem vam povedao, da se spomnite gda pride vöra za to, ka sem vam jaz povedao. V začetki sam Vam togo nej povedao, ar sem bio pri vas.

* * *

Navuk : Za v ero trbej tüdi prejanjanje trpeti.

Romanje na Brezje.

Priprave za romanje so že dokončane. Izkaznice dobite pri gospodaj plivanošaj; kem prle jih küpíte, ar mogoče sfalijo, pa de vam žao. Do zdaj se ji je že priglasilo prek 600; samo iz beltinske fare ji je prek 250. V Soboti i Beltinci se bo na risalsko soboto slüžila ob 4 vöri zajtra sv. meša za romare.

Prite ob pravom časi na kolo-dvor, že pol vöre pred odhodom posebnoga vlaka. Vsakša fara de imela svoj vagon zaznamenüvani. Natančen vozni red bo objavljeni v „Slovinci“, po možnosti tüdi v „Novinaj“. Gospode plebanoše bomo naprosili, da vam vse potrebno raztolmačijo. Karto küpíte do postaje Lesce—Bled, prosite mokri žig in je nindri nesmite tä dati, ar te se ešče nazaj pelali.

Murska Sobota

— **Zahvala Nj. Veličanstvi krali.** Ekspozitura prosvetne zveze v Soboti je poslala v petek, 2. maja Nj. Veličanstvi krali sledečo brzojavko: Za visiko odlikovanje i priznanje univerze v Ljubljani, izražja v imenu kat. kulturnih organizacij najsevernejšega

dela naše domovine Vašemu kraljevskemu Veličanstvu globoko zahvalo in iskreno udanost. — Podobno zahvalo krali je poslala tüdi velika občina M. Sobota.

— **V Belgrad** je preminoči terek odpotüvala deputacija, štero je določo soboški občinski odbor in trgovski gremij za soboški okraj. V deputaciji so g. župan J. Benko, g. podžupan in načelnik gremija Čeh, gg. občinska svetovalca J. Nemeč in Št. Mesarič. Deputacija je vzela s seboj tri spomenice in to v zadevi gimnazije, okrožnoga sodišča in tranzita z Madžarsko prek Hodoša. Po načrti se ma deputacija oglasiti pri Nj. Vel. krali, pri prometnom ministri g. dr. Korošci, pri ministri za prosveto in pri ministri pravde. Deputacijo bo na vsej mestaj predstavo bivši narodni poslanec g. Klekl, ki je že prle odpotüvao v Belgrad.

— **„Mura“** Hazenašice našega športnoga kluba „Mura“ so preminočo nedelo igrate s športnim klubom in dozdajšnim državnim prvakom hazene „Maribor“ za hazensko prvenstvo Slovenije. Tekma je bila ob najlepšem vremeni in ob lepi vdeležbi Sobočancov na soboškom igrišči. Igra celi čas jako napeta. Mariborčanke so si jako dobro podavale labdo (žogo), „Mura“ se pa ma za svoj uspeh zahvaliti golmanki gčni Cimermanovi in gčni g. Kardoševi za njene ostre strele na gol. Izid je 10:8 v hasek „Mura“. Čestitamo!

Več reda i čistoče. Uredništvo je že pa dobilo več pritožb zavolo nečistoče po ništérni soboški javni lokalaj i javni prostoraj. Odločili smo se, da od zdaj naprej vse takše zadeve damo prek naravnoč pristojni oblasti, da napravi red. Či vsi javni pozivi, razglasi županstva itd. nika ne pomagajo, nam ne ostane drügo. Po imeni neščemo nikoga imenüvati, povemo pa, da je v najbolje obiskani soboški lokalaj ešče premalo brige za red i čistočo, posebno po kuhinjah, stranišči i dvorišči. Soboško županstvo pa naprošamo, naj da vsakši tjezen preglednoti po svoji organaj vse jarke kre cest i redno iz njij vö spraviti vso nesnago. Vsakšega pa, šteri bi javne prostore ponesnažo ali metao v jarek vse, ka ne spada notri, naj se ga za peldo močno kaštiga. Tüdi orožništvo prosimo, naj pazi na to. V naše mestece prihaja vsako leto več tühincov, napravimo vse, da do-

bijo od nas najlepšo sliko. I prvo, ka je potrebno za to, je zgledna čistoča i red na javnih prostoraj i v vseh lokalaj.

Soboški park. Najlepše, ka ma Sobota, je gvüšno Szapary-jev park. Ne je vsako mestece je tak srečno, da bi melo v svoji sredini taklepo javno šetališče, kak ga mamó mi. Pa se zato li malo toga zavedamo. Posebno zdaj, gda je vse v zelenji i bo skoro vse v cveti, kelko škode se deia, ne da bi što pomislo. Zakaj so pa poti? Naj poglednejo od časa do časa tüdi se notri javni organi, da se očuva cvet i čistoča v parki i da se ne dela škode. Najprle trbej to dosegnoti, te pa naj občina z dovolenjom lastnika postavi v park nikelko klopi, štere najbolje pogrešamo.

Veseli nas, da se zadnje čase drži soboški kolodvor v tak lepom stani. Z veseljom i gizdov stople človek okoli i si misli, ka pa či bi ešče indri tak bilo.

Što lejko največ napravi za red i čistočo? To so naše ženske: matere — gospodinje. Želejmo, da bi se beksale posebno v tom. Drügi faktor pa je šolstvo, štero se naj vseširoj zaveda svoje dužnosti do javnosti!

3. toga meseca dopoldne okoli pol 11. vöre je krožo nikelko časa nad Sobotov aeroplan, šteri je prileto od Radgone. Ne je visko leto, tak ka se ga je lejko dobro vido. Za nas sobočance, šteri na reci vidimo kaj takšega, je bilo to zanimivo.

Tombola nižjih poštnih in brzojavnih uslužbencev v Murski Soboti, preložena je do nadaljnega razglasila. Razprodane karte ostanejo veljavne za drügo tombolo.

Slovenska krajina

— **Romanje na Brezje.** Šolska deca, štera bodo šla na Brezje v spremstvi starišov ali pod nadzorstvom učiteljstva, plačajo samo 50 Din za pot. Izkaznice njim nej trbe.

— **Krog.** Tak lepo smo že dugo ne svetili Forjanovo kak letos. Slüžba boža v okinčenoj kapelici, veličastna procesija, okinčena ves, svejšnje razpoloženje v naši düšaj, vse je bilo tak lepo in prisrčno. Popoldnevi so pa ešče Orli priredili svojo

predstavo. Obe igri „Marijin otrok“ in „Kje je meja“, sta lepo uspeli, posebno pa smo se pri zadnjój ne mogli zadosta nasmejati vlogam vseh igralcev. Gledalcev je bilo telko, kak ešče ob niednoj priliki. Bog živi!

— **Razkrižje pri Ljutomeri.** Letos obhaja sv. Cerkev 200 letnico, odgda je prištelá sv. Ivana Nepomuka med svece. Ves katoličanski svet se veseli toj obletnici, posebno pa veren katoličanski narod čehoslovaške republike. Sv. Ivan Nepomuk je mro 16. maja 1383. leta, mantrniške smrti.

Razkrižka cerkev, štera je že od svojega postanka romarska cerkev in štero je lani Prezvišeni nadškof zagrebški g. dr. Anton Bauer izročó salezijancom v upravljanje, je posvečena sv. Ivani Nepomuki. — Da bi to obletnico kem lepše obslüžavali, se bodo letos vršile dvojne dühovne vaje: prve za moške in odrasle mladeniče, od 16—20. maja; drüge za mladenke in žene, od 29. maja večer do 2. junija, gda bomo obslüžavali svetek Marije Pomočnice. To davamo na znanje vsem možkom in mladencem, ženam in mladenkam, šteri v samoti želejo preživeti nikelko dni. — Ravnateljstvo.

— **Vse bolečine zob i glave** odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmu, smicanji, prehlajenji, išiasu, bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glažek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnoj Lendavi.

Zahvala. Z upanjem sem se obrnil z prošnjov k vam, v Argentiniji prebivajočim farnikom, da bi pomogli obnoviti okna naše farne cerkve. Prošnja ni bila v pustini kričeči glas. Z lepim darom ste nam priskočili na pomoč. Župni urad je dobil v te namen od vas 5300 dinarjev. Za vaš milodar se v imeni fare lepo zahvalim. Bog vas hlona i vas naj blagoslovi. Vsem darovnikom iz Markovec — Čopinci, kat tüdi našim dobrotnikom iz sosednih občin srčen pozdrav iz domovine. — Župni urad Markovci.

Penezi se davlejo k šenki delavnim ljudem. V ednom meseci si lejko vsakši človek igraje zaslüži 1500 Din, čiravno ostane doma i opravla vsa domača dela. Odrasli ljudje, starci, ženske i deca, na delo! Nede trbelo več hoditi na sezonsko delo, či bomo znali ponücati vse vire, šteri nam doma davlejo slüž.

Po F. S. Finžgari

Strici

Po toj noči se je na Podlogi na zvüna nikaj ne spremenilo. Liki po večeraj se je družina razdelila na tri tabore. Mihor i Boltežar sta ravno odišla ležat, oča pa Gašpar sta dugo sedela v hiži. Maruša pa je muvila pred pečjov, ružila z börkلامي pa debele čobe nosila.

Mihor i Boltežar sta ležala oblečeniva na postelaj.

„Vütro de šo vogledi. Svedoke je dobo“, je začno Mihor. — Mučala sta.

„Mihor!“

„Ka?“

„Prilična je Lucija.“

„Boltežar! Tak gučiš, kak či bi jo ti jemao.“

Boltežar se je naslono na laket pa pomali spregovoro:

„Resan sam že mislo, da bi se priženo k Božnari.“

Mihor se je zasmejao.

„Zakaj se smeješ? Kuča je ne tak za nikoj, par glav máre bi ešče küpo, pa bi se živelo.“

„Pa njoj ostani za hlapca, či njoj ne boš za moža.“

„Ne bom za hlapca. Kda odi-deš ti?“

„Gda si zgučijo, včasi.“

„Jaz tüdi.“

Iz hiže se je čülo pogovarjanje očé pa Gašpara. Oča Šimon se je ves prerodo, kak bi šlo za njegovo ženitev.

„Teda tak!“ je skleno oča. „Telico bujemo, svinjo zakolemo. Zovi tak, kak se je s Podloga vsikdar zvalo: vse!“

„Pa za družbana? De mi Mihor ali Boltežar?“

„Znabiti nede nieden. Tüdi brez njiva nede nišče lačen na našem gostüvanji.“

„Preprosim jiva!“

Oča je zatekno kalendar za podobo pod prosnice. Gašpar njemi je želo lejko noč.

„K bratoma moram,“ se je pre-magao. Na sveti njemi je niedna reč ešče ne bila tak žmetna kak ta potk bratoma. Stopo je okoli hiže. Ešče je goro posvet. Pa je razmišlavao.

„Naj bo, ka bo,“ pa je šo postubaj v hižo. Vsaka stuba je zaječala pod nogov.

„Ešče sta gor?“ je odpro dveri.

Gašpar je šo k posveti i ga priškrno. Brata sta nemo gledala v prosnice.

„Priateljé bomo,“ je začno Gašper.

„Kda smo se pa svadili?“ je pravo Mihor.

„Ne smo se. Zato sem vaj prišeo prosit: šteri de mi za družbana?“

„Jaz že ne, je odbio Mihor. „Naj bo Boltežar.“

Če Mihor nešče, ka je starejši, ka bi jaz bio? Gašpar bi najraj stano, pa ga je lübezen premagala.

„Dva brata pri hiži pa bi proso indri družbana! Mihor, le oblübi mi! Za staršino ti bom, gda boš se ti ženo.“

„Brigam se za ženske! Jaz bom šo od hiše.“

„No, zakaj si takši? Zakaj bi se razhajali zavolo nje? Ešče znata, gda so mati mérali? Kak so prosili: radi se mejte!“

„Pa njemi boj!“ je pregovarjao Boltežar Mihora.

Mihor se je zasmejao, Boltežar je pa začno:

„Znaš, Mihor, čüden pa si. Ne trbe, da bi vsešerom bobnjali od naše svaje. Boj njemi družban, pa te odideva.“

„Družban mi boš pa te neta šla nikam.“

„Samo mi doto pripravi!“ je pravo Mihor.

„Či jo bom meo. Oča mi ešče ne prepíšo.“

Mihor je poslüšao. „Ka ti ne prepíšo?“

Boltežar je tüdi poslüšao. Gledala sta brata.

„Te pa Lucijo zemeš samo za deklo . . . Nora je, či pride.“

„Za kakšo deklo?“ se je postavio Gašpar.

„Si ti hlapec? Lucija de naša, te pa —“

„Te pa? —“ je zgrabio Boltežar.

„Te pa kak oča sprevidijo pa Bog dá.“

„Nora je, či pride za deklo na Podlog,“ je razmišlao Boltežar. „Vertinja v kuči je več kak dekla na grünti. — Pa sram de jo. — Ešče mene de sram.“

Mihor se je smejao. Boltežar ga je grdo pogledno.

Gašpar je začno: „Bratje smo. Dobri smo si bili. Napravimo, kak so nas mati prosili. Mihor, boj mi družban, ali pa ti, Boltežar.“

„Jaz ne,“ se je hitro odločo Boltežar.

„Mihor, kak se Bog prosi, te prosim, ne odpovej mi. Pogledni, v škripcaj sem. Či oča ne bi bili kak so, ne vem, kak bi se steklo.“

„Trbelo ti je toga.“

„Ti ne razmiš.“

Vsi so mučali. V sobici je bilo čista tiho.

„O, mati! V grobi jo oblijejo skuze, ar smo takši. Ali nej se od sramote v tla vderem? Mihor, či si človek, smilüj se.“

„Ti oča resan ne dajo prek?“ je pitao Mihor.

„Kak pri spovedi sam povedao.“ „Zavolo matere pa zavolo jezikov — naj bo po tvojem.“

Gašpar je skočo k njemi: „Mihor, mati so se ti v grobi nasmejali!“

Na pragi se je obrno: „Vütro pride krojač pa vama zmeri obleke. Lejko noč!“

„Zakaj si njemi obečao?“

„Zato, ka sam ne tak zagledani v Lucijo kak ti.“

Mihor se je obrno k steni.

Gašpar je v štali tepkao tele pa jünčeka. Gda je legao, se je zmislo. Skočó je proti Lucijinoj hiži. Sklonkao je na okno.

„Mihor de družban!“

„Hvala Bogi!“

Pa je šo domo.

Država je že poslala sviloprejkino seme, vno go papira i navodila za gojitev sviloprejk. Zdaj, gda je začnola poganjati malina, ponučajte priliko. Od četrtka, 9. toga meseca do nedele, 12. toga meseca se javite pri g. Ščuki, Šolska ul. 239 (hiša Franko); tam dobite vse potrebno zabadav. V četrtak, 9. toga meseca bo ob 11. uri v osnovni šoli v Murški Soboti predavanje o gojitvi sviloprejke, tam dobite tudi vse potrebno. Što ima v svojem kraju 10 odrasli malin, lejko odgoji eno unčo (25 gr) semena in pridela 50 kg svilobub, štere kúpíje država po 30 Din kg, ka znese 1500 Din. Ar je nevarnost, da sfali seme, dobi samo tisti, šteri prle pride.

Boreča. Veliki župan mariborske oblasti je imenuvao za gerenta g. Janeza Sukiča, občinskoga svetovalca in posestnika v Boreči 8. Istočasno je imenuvao za občinskoga odbornika g. Franca Bedeka, posestnika v Boreči 42.

Prošnja. Na drugom mestu objavljamo pismo naši delavcov iz Nemčije, šteri prosijo za lepe domače knjige. Či ma što kaj, naj pošle ali pa prinese v naše uredništvo. Jako mo njemi zahvalni; ešče bole zahvalni njemi bodo pa delavci i delavke, šteri do si ob nedelaj zadvečera kratili čas z dobrim domačim čtenjom.

Cez grič in dol veselo se razlega: Kdor ve za vreme dan naprej, prav nič ne tvega! Vremenski sveveč vjam pove vreme za 18—24 ur naprej. Či pošlete 25 Din po položnici št. 14.263 ali v znamkah, vam ga dopošljemo poštine prosto. Istočasno si zberite eno izmed sledečih knjig: Fantič, Slovensko dekle, Prepevajte, Pojte, Boj in zmaga, Palček Potep, Prijatelčki v ugankah, Pozdrav iz domovine, Sadjarček, Dinamit in antidinamit. Naročite takoj, da nede prekosno! Brezalkoholna produkcija, Ljubljana št. 16.

Hrošči. Komaj je malo gratalo toplo, je že telko roščov, da Bog pomagaj. Pozivljemo vse župane oziroma občinske odbore, da pripomorejo k tomu, da se kem več toga škodljivca uniči. Naj se na priliko določi, ka se za vsakši liter plača 1—2 Din. Deca bi jih rada pobirala, pa ešče poleg toga kaj zaslužijo. Največki hasek od toga pa de meo kmet sam. Naj tudi šola oziroma oblast podpre to akcijo.

Premiñoči tjeđen so strelili finančni organi Karola Razlaga pri prekoračenju državne meje. Pripelali so ga v soboško bolnico, gde je mro 5. toga meseca.

„Študijska knjižnica“ v Mariboru bi potrebüvala 4. številko lanskoga Marijinoga lista, to je aprilsko številko, da ma pun letnik. Prosi podpisano uredništvo poštvane naročnike, ki lahko odstopijo to številko, naj jo pošljejo v Čreosovce. — Vredništvo M. Lista.

Vaneča. Pri nas se je zastrupo pri vživanji čemerni gob Temlin Geza i je zavolo toga mro v soboškoj bolnišnici 7. maja.

Ognji. V zadnjem časi je bilo v našoj krajini po redi več ognjov. 21. aprila je gorelo v Vučoj gomili pri Ferencek Jožefi. Čüdno pri tom je to, da je v Vučoj gomili gorelo zdaj že štrto leto vsigdar v tistoj noči, gda majo gasilci svojo veselico. 30. aprila je gorelo v Törnišči pri Magdič Franci, eden tjeđen sledi je pa pogorelo troje hiž tudi v Törnišči ravno prek staroga farofa i to hiže Maroša, Zadravca i Korika. Hiži prvi dve sta zgoreli do tal z vsem imanjom, ravnotak eden konj i več svinj. Pri gašenju se je Maroša tak spožgao, da so ga morali v bolnišnico odpelati.

Kelko trbe dati za Novine. Ništerni se ešče dnes motijo i

mislijo, da dobi za 25 Din Novine, Marijin list i kalendar. V istini pa koštajo samo Novine 25 Din pri skupnom naslovi, pri posameznom naslovi pa 30 Din. Marijin list je priloga, ki se plača 10 Din pri skupnom naslovi, pri posameznom pa 15 Din. Kalendar košta za naročnike 4 Din, za druge 8 Din.

Ka je vzrok? Naša indašnja lepa navada, da v meseci maji ma skoro vsakša ves male pobožnosti pri kapelici ali križi, zdaj že nikam mineva. V ništerni vesnicaj se pa mladi dečki celo smejejo s takši pobožnosti, prepavajo mimo i tak naprej. To je žalostno i znamenje slabe vzgoje naše mladine.

Tjedenski glasi.

Dr. Korošec v Sloveniji. Preminočo nedelo je bio pravoslavni Vüzem. To priliko je ponučao g. minister za promet dr. Korošec in je prišeo za par dni v Ljubljano in Maribor.

Ljubljanski radio se čüje cilo v Kalifornijo v Ameriki, kak svedoči pismo, štero je objavo „Slovenec“ preminočo nedelo. Razdalja med Ljubljano in mestom Chula Vista, gde je poročevalec čüo Ljubljano, je prek 1200 km.

Krvavi 1. maj v Nemčiji. V Berlinu i ešče v ništerni drugi nemški mestaj je prišlo 1. maja i naslednje dneve do velki nemirov, štere so pripravili, kak vse kaže, ruski komunisti. Policija in vojaštvo je moralo nastopiti z orožjem. Bujtih je bilo prek 20 ljudi, žmetno ranjeni je blüzi 150 in ležej ranjeni pa okoli 500.

Grandi, italijanski ministerski državni podtajnik, je bio preminoče dni v Budapešti. Si že pa majo nikaj pogučati!

Razprava proti Puniši Račiči, šteri je strelao v parlamenti na hrvaške poslance, se začne 27. maja. Razprava de trpela blüzi dva tjeđna. Gučalo de 30 odvetnikov.

— **Ljubljanski velesejem** bo od 30. maja do 9. junija. Na njem bodo razstavljeni med drugim tudi v velkoj vnožini poljedelski stroji (mašini). Pri več mašinaj bodo kazali, kak se ž njimi dela.

300 kg žmetnoga jelena so zgrabili kmetje v Liki na Hrvatskom i ga nato poklonili krali. Krao je kmete lepo obdarüvao, jelena so pa spravili v kralesko lovišče v Krmi na Gorenjskom pod Triglavom.

206 kg žmetno ribo so zgrabili ribiči v Donavi pri Kladovem. Riba je znan priplavala iz Čarnoga morja. Nikša fabrika mesni izdelkov je dala ribičom za ribo 17.000 Din.

Strašna süša vlada v Afriki. **Morilec Ristoviča** obsojen na 15 let. Kak smo že poročali, je bio bujti v Zagrebi Ristovič, urednik belgradskoga lista „Jedinstvo“. Bujo ga je Šunič, šteri je bio pred nedavnim obsojeni pri zagrebškom sodišči na 15 let voze.

Nova vlada v Austriji. V avstriji so imeli že eden mesec vladno krizo. Odstopo je najmre državni kancler (min. predsednik) dr. Seipel. Dne 3. maja se je sestavila nova vlada s kanclerom dr. Ernest Streerowitz-om.

Na Angleškom se pripravljajo na volitve. Ar imajo pravico do glasovanje tudi ženske, so tudi one napisane v imenikaj. Zanimivo je, ka je ženski volilcov več kak pa moškij.

„Slovinci v desetletju 1918—1928“.

„Leonova družba“ v Ljubljani je za desetletnico državnega zedinjenja Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno državno zvezo izdala zbornik

„Slovinci v desetletju 1918—1928“, ki ga je uredil ljubljanski univerzitetni profesor dr. Josip Mal. Zbornik obsega 31 razprav iz našega najnovjšega kulturnega, gospodarskega, narodno-in upravno-političnega življenja. V „predgovoru“ pravi urednik: „Na podlagi kolikor mogoče izčrpnega in v vsakem oziru verodostojnega, po nobenih stranskih vidikih motenega pričevanja, naj bi se ob tej priliki razgledali nazaj in ugotovili, kako in v kaki smeri smo se razvijali v posameznih panogah celokupnega narodovega žitja“.

Ogromno gradiva obsega ta zbornik, na katerega smo Slovenci res lahko ponosni. Skoro ni slovenske zadeve, za katero nam zbornik ne bi nudil izčrpnih podatkov. Z njim je dobila tudi naša krajina doslej najboljši zgodovinski popis dogodkov, ki so se odigrali pred 10 leti oziroma še prej pri nas doma oziroma, kako so se vršila pogajanja na mirovni konferenci v Parizu. Razpravo, ki govori o vsem tem, je napisal vseučiliški profesor v Ljubljani gosp. dr. Matija Slavič, ki je bil sam član naše mirovne delegacije na pariški mirovni konferenci. Razprava nosi naslov: „Državni preokret v mariborski oblasti“.

Na tem mestu mu za njegovo delo izrekamo svojo zahvalo. Sedaj, ko se pripravljamo, da dostojno proslavimo deseto obletnico svojega združenja z ostalimi Slovenci, bo vsakomur, ki ne pozna poblize dogodkov, ki so se vršili pred desetimi leti, ta zbornik najlepše delo, ki ga more vzeti v roke.

Smatramo, da je dolžnost vseh naših javnih faktorjev, šolskih vodstev, kulturnih organizacij, da si omislijo to knjigo. Nudila jim bo dovolj gradiva za predavanja in zasebno uporabo. Zlasti jo priporočamo našemu dijaštvu. Vsi pokažimo, da smo bili vredni tega dela!

Slovinci v Argentini.

V Buenos-Aires je začeo v aprili izhajati „Slovenski tednik“ — „El Semanario Esloveno“. „Slovenski tednik“ ma te namen, da je v službi slovenski izseljencov v Argentini i skupnoj slovenskoj domovini. V svojem programu pravi med drugim: Vsi Slovenci so nam bratje, zato je naš list posvečen vsem čednim i treznim rojakom, ne glede na njüvo politično ali strankarsko prepričanje“.

V drugoj številki opomina primorske izseljence na njüve dužnosti do rojstne hiše. V ništernom mestu so se mogli doma zadužiti, da je lejko sin šou v Argentino i zdaj trbej, da izseljenci držijo dano reč. Domačin trbe pomagati, da zavolo nji ne pridejo v nevolu.

Še iz toga se vidi, da „Slovenski tednik“ ne išče pohvale, liki šče biti voditelj naroda i zato pove tudi istino, čiravno je neprijetna. On piše tudi proti onim, ki zapijejo ves zaslužek i je opomina, naj ne napravijo špota slovenskomu imeni, štero imajo slovenski izseljenci zavolo rednoga dela.

Pohvaliti trbe tudi „Slovenski tednik“, da ne išče novic, štere bi bile slabe za našo domovino. „Slovenski tednik“ piše z lübeznijov do domovine i ne z žučom.

„Slovenski tednik“ je že doživo svoj prvi uspeh i od njega je napisao največki argentinski dnevnik „da Punsas“, šteri izhaja v 40.000 izvodaj, lepo notico, v šteroj pohvalno imenuje Slovence, šteri je dnes že blüzi 20.000.

Vsakši list v tujini ma žmetno odgovornost, da zbira okoli sebe izseljence, zato se odkrito veselimo „Slovenskoga tednika“ ar smo se prepričali, da je list na pravoj poti.

Što šče poznati življenje naši izseljencov v Argentini, naj si naroči te list. (Naslov je: Buenos Aires, Calle Pasteur 52: za Jugoslavijo košta 10 argentinski pezeta.

Dijaško polje

Ko so se ptice vračale . . . M. K.

(V spomin salezijanskemu kleriku Jožefu Geldu umrlemu 14. aprila 1929)

Bolnica meseca marca.

Tam je povsem drugačen svet, inačiše so sanje tam, tam hrepenenja utihnejo — — — Tako si je zamislilo srce, lepo tako za zadnjo pot, za tiste tihe večere — — — tako in to bo sanjalo: — — —

Večerni hlad je dahnil iz gozda, mrak se je razširil po vrtovih in zavil med bele hiše — — —, zadnja zarja je zamrla nad vasjov, zašlo je solnce.

V Polani je odzvonilo zdravo Marijo in še nato pri nas. V sobi je mrak, tihe sanje se sprehajajo po njej: nato odhajajo skoz odprto okno v daljni svet.

Pesem je vzvenela v zraku, pesem fantovskega razpoloženja in mladostnega občutja: — —

Ptički jaz vprašam vas
al' bo že skor' pomlad
al' bo že skoraj vesela pomlad?

Kadarkoli sem slišal, to pesem me je navdala s čudnim občutjem, ki ga nisem mogel razumeti, bilo je nekaj, kakor daljni sen, slutnja nedoločna, polna skrivnosti:

Pomlad že prišla bo
k' tebe na svet' ne bo,
k' te bodo djali vto črno zemljo.

Pesem bo utihnula tedaj —
— Cvetele bodo tulpike —
pa ne za me, prepeval bo kos
in še slavec v protoletje — ali
ne za me; — še bodo zvonili v
Polani in pri nas v večerni mrak
— pa ne za me — — —

(Kogar ljubijo bogovi,
mrje mlad.)

To pa so moje besede njemu, ki sva se že v zgodnji mladosti poznala, nato pa naju je življenje vrglo vsakega na svojo stran. Njega zdaj več ni —, kakor da bi človek strmel v prepad brez dna, v globok in temen.

Kaj bi še in čemu. Opomnil sem samo s tem nanj vse one, ki so ga poznali. — Zakaj? Ni prvi naših študentov, ki bi nam bili kedaj v čast in v pomoč. —

Sanjal je o pomladi, videl samo prve sanje, prvi dih njen.

Sanjal je o življenju, že mladost mu je posuta bila s trplenjom.

Njega ni več . . .

V večerni mrak, ko zvonbo zdravomarjo zazvonil, se spomni ga, prijatelj, znanec in pomoli zanj tih očenaš.

V Ljubljani, pisano dne 18. aprila.

Dr. Pitamic prišel v Washington. Novoimenüvani poslanik in vpolnomočeni minister naše države v Washingtoni, Slovenec g. dr. Leonid Pitamic, je te dni prišeo na svoje mesto. 1. maja je stopo na ladjo v Le Havre i je bio po 5 dnevaj v New-Yorki. Naši ljudje v Ameriki se veselijo njegovoga prihoda, ar znajo, da do meli v njem svojega najbogšega prijatelja.

INSERIRAJTE
V „NOVINE“!

Pošta.

Koren Stefan, Renkovci št. 87. En ček mi je bio pokazan. Na tom se terja prispevek za vodno zadrugo od agrarne zemlje na štiri leta nazaj. Če vaš ček tudi takši, te mate v gornjih rečeh že dan odgovor na vaše pitanje. Če je načiši, mi ga pri ednoj priliki pokažite. Za vodno zadrugo pa plačajo agrarni interesenti zdaj, prle je plačüvao veleposestnik. **Havaš J. Radoslavci.** Bodi kak prosite. Sirotinski penez se stalno dobi z Vogrskoga. Se že naznani, kak se bo plačüvao. **Felhar F. Sv. Jürj 106.** Letošnjo naročnino z zahvalnostjov sprejeli. **A. Flisar Perčoča.** Agrarna Zadruga naroča samo za svoje kotrige,

Gospodarstvo

Vrtnarstvo s posebnim pogledom na zelenjavo.

Verna, poštena, redna, delavna, varčna in snažna gospodinja je ponos domačoj hiši, vzorna zgojiteljica svojoj deci i lepi vzgled bližnjim i daljim sosedom i znancom. V takšoj hiši, kde gospodinja gospodinja s temi lepimi lastnostmi i čednostmi, je v istini raj na zemli. Tu nega kreganja, tu ne pijančüje vert, tu deca spoštüjejo svoje stariše, tu je doma Bog, z ednov rečjov, tu je vse.

Takše gospodinjje mi spoznamo, či je še nikdar nismo vidili, samo se moramo malo sprehajati po našoj lepoj Slovenskoj krajini. Če idemo od vesi do vesi, skoro nega vesi, kde se nebi dobilo nekaj takši gospodinj, štere majo vse zgoraj napisane lastnosti. Onim pa, štere ne so bile deležne vsej tej lastnosti, jim ne zamerimo. Največ naši mater i gospodinj je nejmelo prilike vnogo raznovrstnoga se navčiti. Vendar so pa tudi brezi te pomankljivosti bile dobre matere i vertinje i zgojile dosta pridni, pošteni i delavni sinov.

Bodo se pa tudi najšli števci „Novin“ šteri me bodo pitali, kak spoznamo takše dobre gospodinjje, či ji še ne smo vidili. Povedao sem že, ka se moramo malo šetati po Slovenskoj krajini. Pri tem šetanju pa opazüjmo samo zelenjadne gréde. Kde najdemo ográček, kak bomo o njem čteli v „Novinaj“, tam najdemo takšo gospodinjjo, štere še ne smo vidili i li znamo, kakša je. Vrt zeleni, cvetoči vrt domači je sreča, ki je še tak vnogi nič ne poznajo.

Pred leti sem čteo te reči. Ne spominjam se več, što ji je napisao, a sam si je stišno globoko v spomin.

Ne moj namen zdaj, da bi opisoval, kakši naj bo vrt ali ográček, kak si ga razdelimo, ka naj sejemo itd. itd. — Edno pa morem omeniti že zdaj, ar me vsigdar zbode v oči, pa naj idem po toj ali onoj vesi. Ništerne gospodinjje majo to navado, da si celi vrt zasejejo s šalatom naednok i to dostokrat po 6 ali pa ešče več gredic. Posledice od toga nepravilnoga sejanja so te, da eden mesec šalate telko, da nevejo kama ž njov. Gda pa pridejo poletni vroči meseci i si človek želi malo ohladila, te pa tak zaželjene salate nindri nega.

Gospodinjje, ve pa ne bodite čemerne, da sem to napisao. Primite Marka za vüha, oni so to krivi. To je pa tak bilo: Bilo je vroči poletni den, gda so varaški pörgarje držali velko senje. Tüdi Marko so šli s svojim sinom pogledat, če bi se dobila kakša lepa šeka za fal peneze i ka bi tüdi brsala. Ar pa takše šeke, da bi brsala neso dobili, so na čemere jako globoko poglednoli v kupico.

Že v Törnišči so Marko pitali g. vučitelja: „G. kama pridem po toj poti?“ Ar pa so g. vučiteo iz Törnišča dobra düša i so vidili, ka so Marko v rožičaj, so njim povedali, ka k Bučkaši. — „Hvala lepa gospod“ — so pravili Marko. „Stara mi je dala nekšo žarko klobaso, zdaj me pa v

grli žari. — Šalate pa tüdi varašanci nemate“. Po velkom trüdi so srečno privali v domačo ves. Ravno sam bio v gredaj, gda so Marko s sinom šli mimo i njemi pravili; „Da bi jü gron! Vidiš kakšo lepo salato majo i jo bodo meli celo leto. Naše babe pa vse zosejajo naednok“.

Vsakša gospodinja naj to Markovo povest malo premisli i se bodo Marki dopadnole tüdi njene grede, gda do šli brsavo kravo küpüvat.

Naši zelenjadni vrtovi so zasejani s šalatom, lükom, česnekom i v redki krajaj s petržilom. Vzrok tomi pa je te, da so druge rastline, — štere spadajo k zelenjavi i bi mogle biti v vsakoj hiši glavni del poletne hrane — nepoznane. Ravno poleti v velkoj vročini potrebüje vsako telo dosta zelenjave i posebno slabokrvni.

Delo na zelenjadnem vrti pa ne samo žensko. Tüdi moška ne bo doli vrglo, če bo malo pomagao i se zanimao za zelenjavo. Poznam kraje, gde vse to delajo samo moški.

Vsaki polodelec pozna vse njivske rastline i bi tüdi morao znati, kak bodo bole rastle i več rodile. Ravno to vala tüdi za rastline, štere spadajo na zelenjadni vrt.

Poglejmo si najprej razdelitev zelenjadni rastlin:

Kapusnice: Se spadajo: zelje, karfijola, ohrovt (kel) glavičasti ali različni kapus, podzemski koleraba i nadzemski koleraba.

Listnato zelenjavo: To so šalate: berivka, glavata šalata, zimski, vezulja (ki se veže), endivija, nato motovilec, radič, špinača.

Čebulnice: Čebula (lük), česen, šalolke (ošlek, forlek), por, drobnjak.

Korenstvo: Zelena (zeler), vrtno korenje (mrkva), petersilj, rdeča pesa, redkvica in redkev.

Stročnice: fižol, (graj) grah (grajšek), bob.

Bučnice: Užitne buče (tikvi) kumare (ugorke), melone. — Paradižnik, paprika, jajčevac, rani krompir, hren.

Dišave: Majaron, koper, janež, sladki janež, pehtran, timos, pelin i. t. d.

Dale sledi.

Cene

Penezi. Na ljubljanskoj borzi 1 Amerikanski dolar 56.85 Din. 1 nemška marka 13.52, 1 francuski frank 2.23 Din, 1 avstrijski šiling 8 Din, 1 vogrski pengö 9.90 Din, 1 švicarski frank 10.96 Din — Te cene valajo na borzi za vekše šume penez. V bankaj küpüjejo peneze nikoliko falej, odavajo se nikoliko drakše.

Zrnje. Na ljubljanskoj borzi cena za blago v celom vagoni za 100 kil do šterešteč postaje v Sloveniji. Pšenica bačka 295 do 300 Din, kukorica 310 do 315 Din, ječmen 330 do 332 Din, oves 295 do 295 Din.

Belice. Belic je ešče izdak premalo na placi, cene so pa že močno spadnole. Küpüjejo se po 1 Din do 1.25 Din. v mestu 1.50 Din.

Živina v Maribori: Biki 7.75 do 8 Din, krave debele 7 do 8 Din, plemenske 5 do 6 Din, za klobase 4 do 5 Din. Teoci 10 do 12 Din.

Vino na ptujskom vinskem senji so mela vina ceno 5 do 7 Din, kvalitativna pa po 9 do 12 Din liter.

Podpirajte:
„NOVINE“!!

Konjske opreme od navadne do najfineše, dežne ponjave za konje in vozove, v vsaki velikosti nudi

IVAN KRAVOS, MARIBOR,
Aleksandrova 13.

Original Francozk
ECLAIR VERMOREL

je najbogša
špričkalica na sveti.

Generalno zastopstvo:
BARZEL D. D. SUBOTICA

Iščite cenik! Dobi se povsod.

Kovčeki za potovanje, torbice

iz usnja, listnice, denarnice, gamaše, nahrbtniki v veliki izbiri in po najnižji ceni pri

IVAN KRAVOS, MARIBOR,
Aleksandrova 13.

Konjska oprema

Več párov kumetov in in paradiške hame, v zelo dobrom stanju je po ugodni ceni i plačilnimi pogoji na prodajo.

HARTNER
MURSKA SOBOTA

Inaša

za tičlarsko obrt od dobrih starišov. sprimem včasi. Žerdin Martin, miz, mojster v Žižki.

Vajenca

(inaša) za slaščičarno sprime včasi slaščičarna Stanko Jarc, M. sobota prek pošte. 2

Küpüjem v dobrom
: stanji že nücane :

žakle

za melo (ne lüknjaste) po najvišoj dnevnoj ceni v vsakoj množini

Messinger, pri Jožef Bejek, Mur. Sobota
Nova ulica šte. 5.

Vsakovrstne surove in svinjske kože

küpüje po najvišji dnevni ceni

FRANC TRAUTMANN
Murska Sobota Cerkvena ul. 191.

Kolarski pomočnik

se sprejme šteri bi samostalno pelao kolarnico pri JULIJANI GLAVAC BOGOJINA. 2

Barve, laki, firneži

broci, pinzelni, olje i laki za bicikle i šivalne mašine dobite po fal ceni v specialnoj trgovini nasproti židovske cerkve Murski Soboti.

la gonilne jermene za mline, žage in tovarne v vsaki širini dobavlja in ima v zalogi po najnižji dnevni ceni IVAN KRAVOS, Maribor, Aleksandrova 13.

Že 32 let v službi

betežnih i zdravih stoji Fellerov pravi milodišeči Elsafluid.

Za betežnoga

je Fellerov Elsafluid zanesljivo hižno sredstvo i kosmetikum za čvitišanje bolelin, šteroga delovanja hvale nešeto zahvalnic tüdi iz višiši krogov i iz dalešnji krajov pri ostri bolečinaj v lici i celom telu, pri trganji v členkaj, pri bolečinaj zob glave, za ribanje pri revmatični bolečinaj, kak obveze pri nesrečaj i pri vnogi drugi prilikaj, gde je hitra pomoč potrebna.

Odznotra nikoliko kaplic na cukri lejša bolečine i dobro dene. Dobiva se po apotekaj kantica za 6 Din, dvojni glažek za 9 Din ali velka specialna kantica 26 Din. Po pošti konči eden pakec, šteri ma 9 pokusnih ali 6 dvojni ali 2 specialni kanti 62 Din. Šest takši pakov samo 250 Din vse že s poštinov i pakivanjom pri

EUGEN V. FELLER

lekarnar
STUBICA DONJA
Centrala 146 — Hrvatska.

Či pa ščete meti tüdi kaj dobroga za Vašo prebavo, naročite obednim Fellerove dobro delajoče Elsa pilule. 6 škatlic 12 Din

zanesljivo obrambno sredstvo proti prekomernoj občutljivosti za hladen zrak „a ječanje mišic i živcov za črstvitev zmešanane moči, kak desinfekcijsko sredstvo za röke, lice, gobe, vüsta i dihala kak obramba od prehlada, našasti i gripe pri grgranji proti kašli, zamuknjenošti i tak naprej! Za nego glave kak doatek dnevnoj vodi za pranje itd. o-

